

Erasmus + mobilitás beszámoló

Város: Párizs

Intézmény: Conservatoire National Supérieur de Music et Danse

Név: Szűcs Péter

Időtartam: 2016/17 II. félév

A 2016-17-es tanév második szemeszterét az Erasmus+ programnak köszönhetően Párizsban töltöttem, a Conservatoire National Supérieur de Music et Danse basszusklarinét szakos hallgatójaként. (Én voltam a legelső Erasmusos hallgató ezen a szakon az intézményben.) Tanárom Alain Billard, nemzetközi híré klarinétos és tanár, a Pierre Boulez által alapított Ensemble Intercontemporain művésze. Személyes érdeklődése és természetesen a munkájából adódóan is, repertoárja legnagyobb részét kortárs zeneművek alkotják. A Conservatoire-ban eltöltött néhány hónap alatt nemcsak a basszusklarinét-oktatás módszertanában lettem sokkal jártasabb, hanem számomra eddig ismeretlen, a hangszer szólisztikus jellegét hangsúlyozó repertoárral is megismerkedtem. Olyan zeneszerzők darabjai kerültek elő mint Semler Collery, Otthmar Shoenck, Pascal Dusapin, Georges Aperghis, Isang Yun. Mindezek mellett jelentős hangsúlyt fektettünk a zenekari állások és próbajáték szituációk gyakorlására is. Saját főtárgy óráimon kívül az egyetem másik két klarinét professzorának (Philippe Berrod, Pascal Moragues), illetve Hadady Lászlónak kamarazene óráit is látogattam. Ezek a hétről hétre ért új impulzusok és tapasztalatok kiváló összehasonlítási alapot jelentenek számomra a magyarországi és francia klarinét- illetve zeneoktatás hasonlóságainak és különbségeinek még szélesebb körű feltérképezéséhez. A Conservatoire hírének és az elképzelésemnek megfelelően a színvonal rendkívül magas, legfőképpen a fafúvósoknál. (Ehhez hozzátartozik az, hogy egyes szakokon csak minden huszadik jelentkezőt vesznek fel az intézménybe.)

Párizsban néhány hónap nagyon kevés arra, hogy külföldiként az ember belekerüljön a zenei vérkeringésbe. Ezt némiképpen ellensúlyozva, a helyi nemzetközi osztály segítségével egy koncertet szerveztem magamnak az egyetem egyik patinás koncerttermébe, melynek műsorán első sorban magyar szólóklarinét művek szerepeltek, illetve Veress Sándor fafúvóstriója, melyekhez helyi ismerőseim közül sikerült kamaratársakat toboroznom.

Itthon több koncertfelkérésnek is eleget tettem, amik mind szakmai, mind pedig anyagi szempontból érdemesek voltak arra, hogy többször is hazautazzak a szemeszter alatt. Mindezeknek (és a több mint két hetes tavaszi szünetnek) köszönhetően, szállásomat az Airbnb rendszerén keresztül foglaltam, szigorúan mindig csak azokra a napokra amikor kint tartózkodtam, ugyan többször is kellett költöznöm, de több száz eurót sikerült a szállással spórolnom. Mindezekre azért is nagy szükség volt, mert még így is az ERASMUS ösztöndíj (500EUR) körülbelül 55-60%-ban fedezte a kiadásaimat.

Sokunk tudatában az él, hogy a francia emberek meglehetősen zárkóztak és maguknak valók. Ezt a klisé meg erősíteni tudom és hiába voltak már korábbi külföldi fesztiválokról francia ismerőseim, a beilleszkedés és kapcsolatfelvétel az intézmény diákjaival nem volt könnyű. Úgy érzem ez akkor is így lett volna ha a francia nyelvtudásom sokkal magasabb szinten van, azt pedig nagyon furcsának tartom, hogy az egyetem hallgatóinak egy része egyáltalán nem beszél angolul.

Párizsban több ezer fős az ott dolgozó vagy éppen ott tanuló magyar diákok létszáma. Egy aktív csoportnak köszönhetően minden hónapban magyar találkozó szerveződik, amelyek kiváló lehetőséget nyújtanak a beszélgetésre, információ és tapasztalat cserére. (Emellett a csoport a Facebookon "Párizsi magyarok" néven elérhető.) A Párizsba utazóknak ezt az oldalt feltétlenül ajánlom, hiszen rengeteg kérdésemre kaptam én is választ a hónapok során.